

Udvalget at støtte dette Andragende, men da det under Forhandlingerne er gjort gældende af Indenrigsministeren, at en særlig Bemyndigelse i saa Henseende er overflødig paa Grund af Bestemmelsen i Lovforslagets § 7, 1ste Stykke, om, at der for saadanne Kommuner, hvor særlige Forhold ere til Stede, kan efter Kommunalbestyrelsens Indstilling foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt, har Udvalget fundet det uforment at stille Ændringsforslag i saa Henseende.

IV. Forslag til Lov om Jordebogsafgiften i de tidligere slesvigske Distrikter.

Udvalget indstiller dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse.

Et *Medlem af Flertallet* (Hey) har haft store Betænkeligheder ved at slutte sig til den fuldstændige Opgivelse af alle nuværende faste Skatter til Staten. Ikke alene af Hensyn til Statskassens mindre tilfredstillende Forfatning, men ogsaa fordi en saadan Ophævelse af gamle Skatter betyder direkte pekuniære Fordele for enkelte Klasser af Befolkningen, som let kunne synes uretfærdige over for andre Samfundsklasser.

Da saadant Forslag imidlertid allerede fremsattes i Landstinget i Samlingen 1900—01 af det daværende Udvalgs Flertal og derpaa er accepteret af Regeringen baade den Gang og senere, vil man neppe nu kunne forlade det, og da det maa erkendes, at Løsningen af det saa vigtige Spørgsmaal om en fuldstændig Omordning af de direkte Skatter til Stat og Kommune ikke taaler længere Udsættelse, ligesom ogsaa at de foreliggende Forslag paa forskellige Maader byde Kommunerne, og ikke mindst Købstadkommunerne, væsentlige Forbedringer, maa det dog tilraades, at Lovforslagene søges gennemførte i Overensstemmelse med Flertallets Ændringer.

Et *Mindretal* (Dalsgaard), der i øvrigt i det væsentlige slutter sig til Udvalgets Flertal og særlig maa paaskønne Flertallets Stilling til Spørgsmaalene om Landejendommens Vurdering til Ejendomsskyld og Aktieselskabers Beskatning, har ved Underændringsforslag under Nr. 64 til Ændringsforslag Nr. 63 til Lovforslaget om den kommunale Beskatning — der gaar ud paa at nedsætte Kommunetilskuddet fra 2½ Mill. Kr. aarlig til 1½ Mill. Kr. — stillet Forslag om, at dersom de ny Skatter give mere end Dækning for de ved Afskrivning af de gamle Skatter, Tilskud til Kommuner og til Tiendens Afløsning fremkaldte Tab og Udgifter for Statskassen, skal det overskydende, dog ikke ud over 1 Mill. Kr. aarlig, overgaa til Kommunerne.

Kommunernes økonomiske Stilling er i de senere Aar bleven i høj Grad vanskeliggjort ved de stærkt stigende Udgifter. I Købstæderne og Landkommunerne er Skattebyrden vokset meget betydeligt. Kommuneskatterne ere de mest trykkende og de mest ulige fordelte af samtlige direkte Skatter. Under den mangeaarige Skattedebat har det derfor ogsaa fra alle Sider været anset som et Hovedformaal for Skattereformen at komme Kommunerne til Hjælp. Og under de sidste Aars Forhandlinger have alle Lovgivningsmagtens Faktorer været enige om, at Hjælpen burde ydes med et Beløb, der i hvert Fald havde Udsigt til at kunne naa 2½ Mill. Kr. aarlig.

Mindretallet erkender imidlertid saavel det betænkelige i under de nuværende finansielle Forhold at forringe Statskassens Balance, som Vanskelighederne ved at gaa højere med enten Indkomst- og Formueskatten eller med Ejendomsskylden end nu af Flertallet foreslaaet. Mindretallet har derfor kunnet gaa med til at foreslaa det faste Kommunetilskud nedsat til 1½ Mill. Kr. Men da det dog hverken har været eller er Meningen med denne direkte Skattereform at forøge Statskassens Indtægter, finder Mindretallet det ikke blot uden Betænkelighed, men endog i høj Grad tilraadeligt, at holde Kommu-